

De motor van Jan Hanlo.

In 1965 loop ik een half jaar stage in de Volkshogeschool in het kasteel Geerlingshof in Valkenburg.

In de voormalige portierswoning van dat kasteel woont de dichter Jan Hanlo. Jan Hanlo is in de jaren '60 één van de meest spraakmakende Nederlandse dichters.

Hij is met J. Bernlef en K. Schippers redacteur van het literaire tijdschrift Barbarber en in het politieke en maatschappelijk debat over zijn klankgedichten 'Oote' (Oote boe/oote, oote, oote, oote boe/ oote boe enz.) en 'Mus' ('Tjielp, tjielp, tjielp, 20 x tjielp) wordt hij zowel de vernieuwer als de charlatan van de dichtkunst genoemd.

Tijdens mijn stage bij de Volkshogeschool Geerlingshof kom ik Jan Hanlo nu en dan tegen.

Ik bel ook wel eens bij hem aan.

Soms doet hij of ik lucht ben, soms doet hij of hij niet thuis is, maar een andere keren doet hij open en ben ik zijn beste vriend.

Zijn buurvrouw zegt: Je weet het nooit met meneer Hanlo, het is maar hoe zijn pet staat..

Beste vriend! zegt hij: zie je die donkergroene voetbal daar bij dat grasveld? Het lijkt wel een erwt!'

Hij maakt er een gedicht over.

'Een erwt/zo groot als een voetbal/is geen erwt//

Meneer Hanlo is niet goed bij zijn hoofd hoor! zegt zijn buurvrouw.

Ze vertelt dat hij wel eens op het dak klimt en in de dakgoot loopt.

Ze is bang dat hij naar beneden zal springen, wat moet hij anders op dat dak?

Dan roept ze: Wat doet u meneer Hanlo! Pas op, straks valt u nog!

Oh niks! zegt meneer Hanlo. Hij trekt zich dan schielijk terug door een zolderraam, maar een dag later staat hij weer in de dakgoot.

De titel van één van zijn dichtbundels is: Zonder geluk valt niemand van het dak.

Hanlo's portierswoning bij kasteel Geerlingshof is klein.

In de huiskamer staat één tafel met een typemachine en een stoel, de rest wordt gevuld met een motor met een ouderwetse helm aan het stuur.

Door die grote motor lijkt die huiskamer zo klein.

Het is een motorfiets, het is een Vincent HRD, het is m'n lust en m'n

leven...maar levensgevaarlijk. Even niet opletten, even de draad kwijt en je bent er geweest. De dood is een fluitje van een cent!

Jan Hanlo's motorhelm hangt in het Letterkundig Museum in Den Haag.
Hij draagt die helm wanneer hij op 14 juni 1969 in Berg en Terblijt een dodelijk motorongeluk krijgt.

Het is een week nadat zijn Marokkaanse vriendje door de Vreemdelingenpolitie wordt opgepakt en Nederland wordt uitgezet.

Jan Hanlo is zijn vriendje kwijt, hij heeft even niet opgelet, de dood is een fluitje van een cent.

Ik ben niet op zijn begrafenis, maar ik spreek een paar weken later zijn buurvrouw.

Ze zegt: Hij was een goed mens, hij was ook een goed katholiek, maar wat hij met dat Marokkaanse manneke had, dat manneke was zijn ondergang, nee, meneer Hanlo was echt niet goed bij zijn hoofd hoor!

